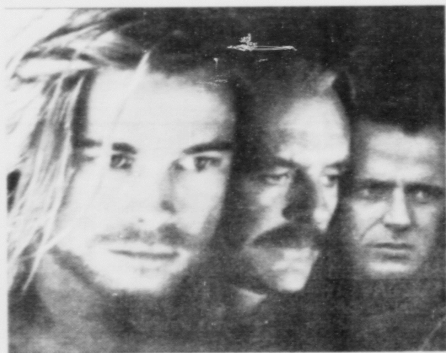

Nostradamus

Fáir mystikara eru vorðir so víðagitnir sum Michel de Nostradame ella betur kendur sum Nostradamus. Hansara ræðuliga spádómar hava fingið nýggjan týðning í 20. öld. Hann livdi í 16. öld og hann hevur sæð hvat fór at henda fleiri hundráð ár frammi í tíðini. Hann skrivaði eisini sjónirnar niður og gav tær út í bók. Ræðuleikarnir gingu út og ganga út framvegis. Hann boðaði frá Hitler, seinna heimsbardaga, drápið á John F. Kennedy og um AIDS-sóttina.

Filmurin Nostradamus snýr seg ikki bara um spádómar. Hann er ein roynd at lýsa lívið hjá Nostradamus, hvussu hann stríddist sum ørvísi hugsandi móti tí altvaldandi kirkju og kongsvaldi. Nostradamus er illa plágaður av ringum dreymum um náttina og hann gerst varugur við, at dreymarnir passa, teir ganga út. Hann kundi dagseta nær samtiðarkoagurin í Fraklandi fór at draga andan seinastu ferð og knappliga er hann inni í hitanum hjá franska hoffinum. Men kirkjan og inkvistorarnir siggja hann sum ein vanda, eina heks og vilja sleppa av við hann. Nostradamus er lækni og hann er víða-kendur og virður fyri sín læknagerning. Meðan hann flyggjar undan kirkjunni, verða konan og børn heimarakt av svarta deyða og doyggja. Hetta er ein dyggur smeitur fyri Nostradamus, men hann letir seg ikki kúga og finir nýggja familju. Men dreymarnir um ræðuleikarnar í framtíðini plága hann nógv. Tó hann sær eisini ljós. Menniskjan fer at finna nýtt land, nýtt lív og nýggjar møguleikar í rúmdini.

Tíð legendunnar

«Nøkur fólk hoyra teirra innaru rødd ógvuliga týðuliga og tey inna tað í verki, sum tey hoyra. Slík fólk gerast ør í høvdinum, ella eisini gerast tey legendur.» Soleiðis byrjar søgan um Ludlow ættina í Oscar-løntu filmrin «Tíð legendunnar» snýr seg um. Danskir filmsummarlærar eru ikki í riva um hendan film. Per Calum frá Jylland-Posten skrivur: «Ein stórsligin filmur, ein vinnari. Leikararnir eru so gávuríkir, í filminum er slíkt ríkidømi og so nógv at elska.»

Filmurin snýr seg um triggjar brøður, faðirin og kvinnuna brøðurnir elska. Hetta er ein filmur um kærleikan og stríðið í eini familju. Pápin (Anthony Hopkins), leitar eftir sálarríðinum fyri seg sjálvan og synirnar. Tann elsti av beiggjunum, Alfred, (Aidan Quinn) er ærukærur, raskur og heldur seg fyri seg sjálvan. Samuel, (Henry Thomas) tann yngsti er ein gløðandi hugsjónarmaður. Í millum hesar stendur Tristan, (Brad Pitt), villur óútróknligur, við eini sterkari sál.

Meðan teir vaksa upp, eru teir altíð saman og teir vita lítið um hvat framtíðin vil bjóða. Samuel trúlovar seg við tí vøkru Susannah (Julia Ormond) og tá er sáðið sáðt til innanhýsis stríð millum brøðurnar.

Norskir skúlalærarar á skipadekki:

Við 50 tonsara á ráðstevnu í Føroyum

Undir herrópinum: »Tann íð er ræddur fyri at missa føðilandið úr eygsjón, finnr ikki nýtt land.« komu 10 lærararn til Føroyar í vikuni við einum gomlum norskum línubáti, sum nú er umbygdur til útferðar og stuttleikaskip

Har sum fremmandir bátar plaga at liggja á Vestaruvág undir Bryggjubakka, hevur seinastu dagarnar ligið ein norskur træbátur. Hann eitur «Stabben», er 50 tons stórur, ein fyrrverandi línubátur og er bygdur í 1948. Onki serstakt er við skipinum. «Stabben» líkast hundráðtals øðrum norskum bátum, við tí eyðkenda ferniseraða klæðninginum og hvítmálaður oman-dekkis.

Men manningin er ikki rættuliga tað vit forbinda við kjalir og siglingasøgu. Tey 10, sum eru við, eru øll sum ein skúlalærarar, sjálv skiparin. Tey luttaka á eini lærarakongress, sum verður hildin í Føroyum í hesum døgum. Talan er um eina norðurlenska ráðstevnu og 200 lærarar úr ymsum londum luttaka.

Vit vitjaðu umboð týsmorgunin, áðrenn lærararnir fóru í land til dagsins gerning.

– Ferðin byrjaði úr Aale-

Tey eta morgunmat umboð. Messar er í gamla egningsarkúrinum í bakborð

Frammi á b'ognum, norskir skúlalærarar á ráðstevnuferð í Føroyum. Mynd: Kalmat

sund og vit hugdu útum skergarðin tá vit vóru komin nakað suður. Men uttanfyri var frískur vindur. Tá vit vóru komin suður móti Máløylidu vit vestur í hav. Ferðin var trupul, tí óslætt var og vit vóru illa plágaði av sjøverki. Vit valdu tí at fara inn í Hetland at hvíla okkum. Vit fóru inn í Baltasund á Unstinum og vóru sera væl móttiknir av hettingum, sigur Calle Dons, ein av lærarunum umboð.

– Klokkan 10:00 seinasta leygarkvöld løystu vit úr Hetlandi og hildu leiðina fram móti Føroyum. Vit komu á Havnina eitt samdøgur seinni og vóru móttikin av Paula Nielsen, rektara á Føroya Lærarskúla. Átlanin er at fara aftur til Noreg leygarmorgunin, sigur Calle Dons.

jústinus

I lesarabrev

Fiskavirking er sambandsflokkurin

Ein av døgnum, skrivaði ein sambands lögtingslimur, grein í Dimmalætting, um fiskavirking. Tað, sum hesin sambandsmaður gloymdi, var at greiða Føroya fólk frá, at størsti parturin av nevndini í fiskavirking eru sambandsmenn. Sjálvur núverandi lögmaður, var næstformaður í fiskavirking, til

hann bleiv lögmaður. Um lögmaður hevur sett eginpening í fiskavirking, skal her standa ósvarað.

Tað sum er lögdi, er at ein sambandsmaður, nú fer at skriva imóti eginpening og fiskavirking, tá fiskavirking er tað sama, sum sambandsflokkurin. Størsti feilurin man vera, at nú er ikki so

lætt at skaffa – fløgustuðul – upphøggingarstuðul – o.a. stuðul, úr landskassanum til eginpening. Hetta man vera tað, sum øsir sambandsmannin. Nú noyðast, eisini sambandsmenn til at skaffa reiðan pening, til egnan eginpening til skipakeyp og virkiskeyp.

Her liggur allarhelst

størsti feilurin í hesari øsing, nú skal skuldin leggjast á onkran annan, fyri at sambandsmenn kunnu vaska hendur, áðrenn fiskavirking, fer á heysin.

Ein, sum ikki er fiskavirkingan, ei heildur sambandsmaður.